

Vidtløftighed, hvis jeg nu atter vilde optage
 hine Drostelser. Jeg skal kun tillade mig et
 Par Bemærkninger til Oplysning om, hvor-
 ledes jeg agter at forholde mig ved Afgjørelsen
 af denne Sag. Jeg kan gjerne indrømme, at
 der muligens kunne være stærke Grunde til
 Støtte for den Mening, at det havde været
 ønskeligt, om Begyndelsen til Jernbaner i Jyl-
 land var bleven gjort med hvad man betegner
 ved en Længdebane. Naar man imidlertid be-
 rører Spørgsmaalet i saa Henseende, møder
 der allerede den Misliighed, at der endnu, saa
 vidt jeg har bemærket, ikke er fremkommet
 Noget, der kunde tyde paa en større Enighed
 med Hensyn til, hvor da en saadan Længde-
 bane skulde gaae, end med Hensyn til den Ret-
 ning, der nu er foreslaaet. Jeg troer, at en
 Jernbane, som den her foreslaaede, vil, som
 det allerede er bemærket, blive til overordentlig
 stor Nytte for en ikke ubetydelig Deel af Jyl-
 land, den vil, som udtalt, forbinde nogle af
 de rigeste Egne baade paa Vest- og Østkanten
 og medføre en Berekvirkning, som kan være af
 uberegnelig gavnlig Indflydelse, endogsaa for
 fjernere Egne. Naar der derhos er erindret,
 at man for at forbinde Øst- og Vestkanten
 ikke behøver nogen Jernbane, da man i saa
 Henseende har nok i Limfjorden, saa er det
 ganske vist, at dette ialtsald ikke kan gjælde
 netop de Egne, som ved Jernbanen ville blive
 satte i Forbindelse med hinanden, da Lim-
 fjorden jo, som bekendt, ikke i saa Henseende
 vedrører eller har Indflydelse paa Aarhus
 Eggen. Naar dertil kommer, at en Begyndelse
 paa Jernbanen, om jeg saa maa sige, med en
 indre Nødvendighed maa fremkalde en Fort-
 sættelse, saa troer jeg, at det har en saa stor
 Betænknelighed at modsætte sig denne Begyn-
 delse og derved bewirke, at hele den jydsk
 Jernbanesag bliver skudt ud til en Tid, som
 Ingen kan beregne, at man vistnok kun med
 den yderste Vaersomhed bør deeltage i at styrke
 Modstanden, en saa stor Betænknelighed, at jeg
 for min Part ikke drifter mig dertil. Jeg skal
 altsaa, naar Sagen kommer til Afstemning,
 give mit Ja til Loven og for det Første mit
 Ja til § 1.

Madvig: Naar jeg har udbedet mig
 Ordet i en Sag, der ligger fjernt fra det Ge-

beet, hvortil jeg ellers pleier at indskrænke
 mine Øtringer her i Thinget, er det, fordi
 jeg ikke kan andet end bestræbe mig for at
 give et lille Bidrag til, at ikke det eneste større
 materielle Resultat af Rigsdagens nuværende
 Samling skulde gaae tabt ved Lovens Forkas-
 stelse. Man er kommen tilbage paa Sam-
 menligningen af Længdebanelen med Tvarbanen,
 hvorved det har vist sig, at man ved Forkas-
 stelsen af Tvarbanen ikke faaer en Længdebane.
 Længdebanelen er hidtil ikke bleven standset af
 finansielle Bænkneligheder, men aabenbart der-
 ved, at man ikke har kunnet blive enig om,
 hvor den skulde gaae; thi den savnede de nød-
 vendige Forudsætninger. En æret Landstings-
 mand (Lüttichau), der ved 1ste Behandling af
 denne Sag heri Thinget opponerede, troede,
 at det vilde vise sig, at naar man med Alvor
 tog fat paa Forhandlingen af en Længdebane,
 vilde man nok blive enig. Han blev faktisk
 gjendrevet i det samme Dieblit, idet hans St-
 demand (Dah) reiste sig op og erklærede, at
 han paa ingen Maade vilde have en saadan
 Længdebane som den, det første ærede Medlem
 udtalte sig for. En anden Ting, som man
 heller ikke er enig om, er, om der paa det
 Standpunkt, hvorpaa Sagen staaer, er en vir-
 kelig og stærk Interesse for en Længdebane.
 Et overordentlig vigtigt Hensyn ved et Jern-
 baneanlæg er, at Landet faaer et sammenhæn-
 gende Net i sit Indre, hvorved alle Dele blive
 forbundne indbyrdes og forbundne med de
 Punkter, der ere af Bigtighed. Jeg troer, at
 der har foresvævet næsten overalt den Tanke,
 at Tiden for en Længdebane i Jylland først
 ret vil være kommen, naar der er en Bane
 fra Kjøbenhavn heelt igjennem Fyen, som kan
 støde sammen med en jydsk Længdebane, og
 denne saaledes bgade støder til en Bane syd-
 og til en Bane østfra, gaaende ud fra Kjøben-
 havn; men i ethvert Tilfælde troer jeg, at det
 allerbedste Skridt til at fremme Længde-
 banen i Jylland er for Dieblittet, at
 gaae ind paa Anlægget af en Tvarbane.
 Naar da engang den Forudsætning gaaer i
 Opfyldelse, at der bliver en Jernbane gjennem
 Fyen, eller ogsaa, skjøndt jeg ikke anseer det
 for absolut nødvendigt, der kommer en For-
 længelse istand af den slesvigsk Jernbane, saa